Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкований.

Рекламації неопечатаний вôльнии вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостахъ на провінціи

на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 163. Вторникъ 23 Липня (4 Серпня) 1891. Рôкъ I.

Неполітична політика.

Мы вже разъ при нагодѣ вказували на то, що у насъ страхъ богато політиковъ, оденъ бôльшій якъ другій, а крôмъ того ще кождый зъ нихъ спеціялістъ въ нашихъ домашныхъ справахъ. Кождый зъ нихъ знае причину злого, кождый знае раду на него и дорогу, котрою бы зъ него можна выйти, знае що и якъ треба робити, але коли прийдесь до роботы, то якось нема кому; показуесь, що унасъ богато шумныхъ політиковъ, а мало тихихъ а невтомимыхъ роботниковъ. Кобы у насъ только робило ся, кôлько політикуе ся, то мы певно стояли бы нинѣ инакше; мы бы бодай въ сотôй части могли повеличати ся такими успѣхами, якими величають ся нинѣ н. пр. Чехи. А то отъ що: зъ нашою роботою нѣ въ кутъ нѣ въ дверѣ; у насъ цѣлій найважнѣйшій поля стоять вôдлогомъ, бо намъ задля великои політики нѣколи взяти ся до роботы. Що робить ся у насъ на найважнѣйшôмъ поли, на поли економіи? Велике нѣчо! Чи мы стараемо ся о пôднесене добробыту нашого селяньства? Чи стараемось хочь о яке-таке товариство для меншихъ господарѣвъ сѣльскихъ, котре бы стояло на сторожи ихъ интересôвъ, давало имъ провôдъ въ господарствѣ, вышукувало для нихъ новій жерела доходôвъ, вказувало на улекшуваня роботы и дбало про добрый збутокъ овочѣвъ ихъ працѣ? Що робить ся у насъ на поли промыслу? Знову велике нѣчо! Чекаемо змилуваня Божого та щасливои поры, коли прийдуть другій и за насъ то зроблять, що до насъ належало. Тожь то буде зновъ добра нагода стогнати та нарѣкати на лиху долю! На поли торговлѣ зробили мы вправдѣ смѣлый першій крокъ, але очевидно самій налякались такои смѣлости и вôдваги та и заразъ такъ присѣли, що ажь духъ въ собѣ заперли. Ба що бôльше, втѣкаемо поволеньки вôдъ розпочатои роботы, щобы борони Боже не взявъ намъ хто еи за зле або щобы на насъ не вказувано пальцями та не говорено: отъ дивѣть ся, якъ они двигають ся власными силами на передъ.

За то цвите у насъ велика політика; мужѣвъ державныхъ повно, кожда закутина краю мае бодай двохъ трохъ своихъ що найвиднѣйшихъ, а певно що не мало друго и дальшорядныхъ. Благодать, добре и то; видко, що люде бодай думають и интересують ся народною справою. Не робимо за те нѣкому докору анѣ не беремось нѣкого учити; але коли констатуемо факты, то лишь для того, щобы представити передъ очи правдивый станъ рѣчи и вказувати на его евентуальній наслѣдки. Фактомъ естъ и того намъ нѣхто не заперечить, що велике політиковане вôдтягае насъ вôдъ реальнои працѣ и недае намъ прийти до потрѣбного для позитивныхъ трудôвъ спокою. Отъ возьмѣмъ хочбы найновѣйшій фактъ нашого політикованя, котрый безъ потребы выкликавъ споры и давъ зновъ львôвской москвофільскôй газетѣ добру нагоду робити роздоръ мѣжь Русинами. Рѣчь така:

Турчаньске товариство політичне „Народна Рада“ задумало скликати на день 6 с. м. зборы и мѣжь иншимъ постановило порушити на нихъ пытане: якихъ способôвъ мае ужити кождый Русинъ турчаньского повѣта безъ рôзницѣ въ політичныхъ и літературныхъ поглядахъ, щобы теперѣшне положене звести на ту дорогу, на котрôй всѣ Русины могли бы сполучити ся и дѣлати для добра Руси. Гадка то на око красна и хосенна. Толькожь при поставленю сего пытаня не зважано на то, що вже зъ горы припускаесь тутъ, що мѣжь Русинами хочь бы лишь того повѣта суть якісь такій перешкоды політичній и літературній, котрій стоять на перешкодѣ спôльному дѣланю всѣхъ Русиновъ. Надъ тыми перешкодами треба отже було добре застановитись и розважити, чи ихъ треба брати въ проґраму чи нѣ.

Якій жъ то можуть бути рôзницѣ політичній и літературній, котрій не допускають насъ взагалѣ а турчаньскихъ Русиновъ спеціяльно до спôльного дѣланя? Політичній? Намъ видить ся, а то признасть намъ кождый Русинъ и взагалѣ кождый розумный чоловѣкъ, що рôзницѣ чи хто зъ насъ консерватистъ, лібералъ, клерикалъ а хочь бы навѣть радикалъ и соціялъ-демократъ не може намъ ще нѣякъ стати на перешкодѣ въ нашôмъ дѣланю, бо тій рôзницѣ, то лишь рôзній дороги, по котрыхъ мы стремимо до однои цѣли, до загального добра руского народу, они намъ зовсѣмъ не стоять на перешкодѣ въ дѣланю. Жадати зновъ щобы хтось зрѣкъ ся своеи засады, бо такъ другому хоче ся, то зновъ дуже — ска-

Якъ она вôддала свою доньку.

(Гумореска зъ норвежского Л. Діллінга.)

— Чи знали вы паню Енґебретзенъ?

— Нѣ?

Тожь то бы вы були видѣли жѣнку! Справдешна Венусъ зъ Мільо. Величава въ своѣй красотѣ. Дивѣть ся на звычайну рослу женщину и держѣть передъ окомъ побôльшаюче скло а будете мати бодай маленьке понятє, якого обему була панѣ Енґебретзенъ. То вамъ була така жѣнка якъ дубъ. Панѣ Енґебретзенъ мала крамницю зô всякими присмаками и продавала въ нѣй пиво, масло, зелене мыло, та всѣлякій иншій присмаки.

Але панѣ Енґебретзенъ мала и чоловѣка. Розумѣе ся, що вôнъ звавъ ся Енґебретзенъ и живъ зъ того, що оженивъ ся зъ своею жѣнкою. Бувъ часъ, коли панѣ Енґебретзенъ сама ще провадила интересъ. Она называла ся ще тогды панна Сімонзенъ.

Але одного красного дня, коли она такъ сама сидѣла въ крамѣ, пôдперши бороду своею червоною рукою, побачила она, що не добре чоловѣкови бути самому на свѣтѣ, хочь бы вôнъ лишь молоко продававъ, то й пôйшла на другу сторону улицѣ.

Тамъ въ корѣннôмъ крамѣ стоявъ за столомъ Енґебретзенъ. Бувъ то чоловѣчокъ маленькій, невидный, волосе мавъ причесане, якъ колибъ его, выбачте, корова прилизала и мавъ бѣлій якъ ленъ набороды та вѣчно грызъ звоздики. Вôнъ, бачите, завсѣгды любивъ щось мôцного. Тому и сподобавъ собѣ панну Сімонзенъ, але якось не мавъ вôдваги то ѣй сказати.

Ставувши такъ передъ нимъ споглянула ему смѣло въ очи. Вôнъ почервонѣвъ якъ индикъ и вôдваживъ ѣй пôвъ фунта розинкôвъ.

— Чуете, Енґебретзенъ, — вôдозвалась до него — скажѣть бо вже разъ: правда, що вы мене любите?

— Люблю, — вôдповѣвъ вôнъ ледви дослышнымъ голосомъ и ажь цѣлый стрясъ ся та подавъ ѣй дрожачою рукою розинки въ паперовôй трубочцѣ.

Она стиснула его такъ крѣпко за руку, що ему ажь сльозы стануди въ очахъ.

— Теперь ты вже мôй — сказала она и перехилившись черезъ стôлъ поцѣлувала его въ самій уста.

Якъ на бѣду надôйшовъ въ тôй хвили его принципалъ.

— Дармоѣде, — крикнувъ — встыдайте ся, не маете що робити лишь цѣлувати ся зъ бабами. — И купець ставъ сварити Енґебретзена. Але то не була першинка; вôнъ его що дня сваривъ.

— Мовчѣть лишь! — вôдозвалась панна Сімонзенъ. Вôнъ теперь вже мôй и нѣкому въ свѣтѣ не вôльно его сварити, хиба лишь менѣ. Ходи, Енґебретзенъ — сказала она до него — ходи въ сѣй хвили зô мною: анѣ однои хвильки довше не побудешь тутъ у сего бурмыла.

Енґебретзенъ скочивъ черезъ стôлъ и пôйшовъ за своею милою.

Незадовго потôмъ прийшовъ самъ купець, щобы вôдобраты свого помôчника.

— Вамъ чого треба? — вызвѣрилась до него панна Сімонзенъ, що въ власнôй особѣ стояла въ крамници за столомъ.

— Я прийшовъ за Енґебретзеномъ, най иде до крамницѣ.

— Я казала вамъ, що Енґебретзенъ мôй и нѣхто не мае до него нѣякого права, хиба лишь я; а коли вамъ ще чого потреба, то у мене знайдесь и палиця.

Въ однôй хвили вхопила она крамаря за обшивку, поволѣкла его черезъ улицю и

жемо — „не політично“. Коли розходить ся о спôльне дѣланє въ сѣмъ случаю, то на то маємо спôльнѝ нарады и голосованє надъ ухвалами — спосôбъ парляментарный, а солідарность лишь може всѣхъ лучити. Колижь зновъ розходить ся о рôзницѣ літературнѝ, то яке тутъ дѣло мѣшати ся політичному товариству? Чи мае ся установити сяка або така правопись, чи въ поезіи або повѣстяхъ мае взяти верхъ напрямъ романтичный або реалізмъ, то о тôмъ чей не рѣшить не то нѣяке товариство політичне, але хочь бы навѣтъ и чисто літературне. Такѝ пытаня не рѣшають ся анѣ въ выдѣлахъ анѣ на зборахъ, о нихъ рѣшае духъ часу, сама, що такъ скажемо, природа.

Мы зрозумѣли намѣреня турчаньскои „Народнои Рады“. Рѣчь зовсѣмъ ясна, що згадане товариство не мало на думцѣ наведеныхъ повысше рôзниць політичнхъ и літературныхъ а лишь той роздоръ якій внесло до насъ москвофільство и хотять боронитись вôдъ него въ мирнôй дорозѣ. Що тутъ хочь бы найлѣпша воля не доведе до нѣчого, се рѣчь зовсѣмъ ясна и мы переконанѝ о тôмъ зъ горы. Однакожь мы не пôдносили голосу доки ажь москвофільска „*Галицкая Русь*“ не скористала зъ сеи нагоды, щобы сѣяти дальшій роздоръ мѣжь Русинами. Коли зъ рускои стороны пôднялись голосы, що добрѝ намѣреня турчаньскои „Народ. Рады“ не придадуть ся до нѣчого, почала згадана ґазета страшно кидати ся, доказуючи, що ось то суть люде, що не хотять згоды мѣжь Русинами. Очевидно се неправда, бо насамперѣдъ всѣ хочемо згоды а вôдтакъ незгоды мѣжь Русинами й нема. Всѣ мы маємо одну и ту саму цѣль на оцѣ — добро нашого народу, хочь однѝ идемо сею, другѝ може другою дорогою. Незгоду стараються ся лишь выкликувати тѝ, котрѝ кажуть, що нема Русинôвъ, нема рускои мовы, нема рускои літературы и т. д.

Подумайможь теперь, чи можлива яка згода зъ такими людьми? Мы скажемо, що мы нарôдъ рускій, они скажуть, що нѣ, бо московскій; мы скажемо, що маємо вже свою літературу и хочемо мати ще бôльшу, они скажуть, що намъ того не потреба, мы повиннѝ чѣпати ся чужои, московскои; мы стоимо при конституційнôй Австрии, у нихъ идеаломъ єсть абсолютна Россия; мы хочемо держатись нашои вѣры и церкви, они кажуть намъ єи покидати; мы хочемо якъ найширшои просвѣты народу въ єго мовѣ, они хотять єго темноты и накидають єму чужу мову. Чи серѣдъ такихъ обставинъ можлива яка згода? Хиба, що хтось мае надѣю, що москвофилы схотять вôдступити вôдъ своихъ засадъ. Дарма надѣя! Москвофилы не на те, щобы покидати свою роботу. Не першій то разъ пôднесено зъ нашои стороны таку нерозважну, бо непрактичну гадку. Кривого и могила не направить.

Колижь москвофилы вхопились теперь такъ дуже гадки якогось помиреня, то певно не для добра руского народу. Имъ отъ чого забагае ся: они хотѣли бы и дальше сѣяти роздоръ мѣжь нами якъ сѣяли доси вказуючи на то, що ось то лишь нѣбы якісь дрôбнѝ споры мѣжь нами, що розходить ся лишь о то якъ писати и т. д. Тымъ они туманили доси несвѣдомыхъ людей, та хотять и дальше туманити. Для нихъ згода и спôльне дѣланє зъ Русинами не мають нѣякои вартости; они певно до такои згоды неприступлять и приступить на ню хиба тогды, коли мы зречемось свого и схочемо пôти туды, куды бы они насъ повели. Пôдносити отже таку гадку згоды єсть зовсѣмъ неполітична політика; зъ нею не зайдемо далеко, єи не доведемо до кôнця. Людей, що не то що цурають ся власного народу, але суть навѣть явными єго ворогами, лѣпше лишати на боцѣ и неоглядаючись на нихъ працювати дальше. Пощо отже морочити людей справами, котрѝ не дадуть ся перевести а лишь безъ потребы выкликують роздраженє и дають добру нагоду до дальшои пагубнои аґітаціи. Далеко лѣпше звернути увагу на инше поле, на поле що ще стоить зовсѣмъ вôдлогомъ и выжидае якъ найбôльше робôтниковъ.

Справы краєвѝ.

(Ухвалы краєвои комісіи для справъ рôльничихъ).

Дня 27 липня вôдбула краєва комісія для справъ рôльничихъ трете повне засѣданє, пôдъ проводомъ краєвого Маршалка кн. Санґушка, въ котрôмъ взяли участь члены краєвого Выдѣлу: Романовичь и дръ Верещиньскій, дальше пп.: Бол. Авґустиновичь, Иполитъ Богданъ, Иванъ Браеръ, баронъ Ґостковскій, дръ Пілятъ, ґр. Романъ Потоцкій, ґр. Стан. Стадницкій, Володисл. Струшкевичь и ґр. Иванъ Тарновскій и по принятю реферату п. Романовича о дѣяльности сталои секціи комісіи вôдъ послѣдного повного засѣданя комісіи, радила надъ другою точкою порядку дневного, с. є. надъ рефератомъ п. Романовича о низшихъ школахъ рôльничихъ и иншихъ тымъ подôбныхъ школахъ. Въ дискусіи забирали голосъ: краєвый Маршалокъ, ґр. И. Тарновскій, п. Авґустиновичь, Володисл. Струшкевичь и дръ Верещиньскій, почôмъ комісія ухвалила:

I. Комісія краєва для справъ рôльничихъ, утворить на пôдставѣ §. 10 свого статута „Спеціяльну комісію наукову“ на слѣдуючихъ основахъ:

1. Задачею комісіи науковои буде наглядати надъ станомъ низшихъ школъ рôльничихъ пôдъ взглядомъ дидактичнымъ и науковымъ, старати ся, щобы они розвивали ся и заодно поступали въ границяхъ практичнои задачѣ пôдъ взглядомъ методы и змѣсту удѣлюванои въ нихъ науки, яку вытычили имъ дотичнѝ власти, а также подавати краєвôй комісіи средства ведучѝ до тои цѣли.

Комісія наукова проте:

а) рozслѣджує загальнѝ пляны науки, а также подрôбнѝ проґрамы и инструкціи для науки кождого предмету, робить внесеня о потрѣбныхъ въ нихъ змѣнахъ и улѣпшеняхъ, або укладае сама такѝ пляны и проґрамы; *б)* оцѣнює скрипта, предложенѝ управителями и учителями; *в)* старае ся о заосмотренє школъ въ добрѝ пôдручники, робить внесеня о розписанє конкурсôвъ на пôдручники, або замовленя пôдручникôвъ просто у авторôвъ безъ конкурсу; *г)* дае внесеня на систематичне доповнюванє зборокъ науковыхъ въ низшихъ школахъ рôльничихъ; *д)* выробляе методичнѝ и педаґоґічнѝ вказôвки; *е)* укладае тематы на щорôчнѝ конференціи учителѣвъ низшихъ школъ рôльничихъ.

2. Наукова комісія складае ся зъ 6 членôвъ, выбраныхъ краєвою комісією для справъ рôльничихъ на представленє сталои секціи, зъ тыхъ мусить-бути - найменше двохъ, членами комісіи, а урядованє членôвъ комісіи тревае три лѣта.

3. Для всякихъ спеціяльныхъ справъ може комісія покликати до нарады або вôзвати до реферату також особы фаховѝ зъ поза свого кружка.

4. Предсѣдатель комісіи науковои є предсѣдателемъ секціи сталои для справъ рôльничихъ.

5. Члецы комісіи науковои мешкаючѝ поза Львовомъ одержать зворотъ коштôвъ подорожи

трутила нимъ такъ до краму, що вôнъ мало що носомъ не запоровъ въ землю.

— Такъ, теперь вы вже на своѣмъ мѣсци, а коли вамъ треба буде чого бôльше вôдъ мене, то лишь будьте ласкавѝ и зайдѣтъ. Вы знаєте, де моя хата.

Але купець вже бôльше не заходивъ.

Въ три недѣлѣ по тôмъ называлась вже панна Сімонзенъ панею Енґебретзеновою.

Енґебретзенъ, якъ сказано, любивъ все що мôцне. Тожь разъ вечеромъ вернувъ вôнъ домôвъ такій веселый, що ажь зъ нôгъ валивъ ся. Однымъ крокомъ переступивъ черезъ хату и хотѣвъ вже любôй жѣночцѣ кинутись на шию. Она вступила ся на бôкъ а вôнъ замѣсть жѣнки обнявъ гладунъ зъ молокомъ а ногами влѣзъ въ кошикъ, що стоявъ зъ мясомъ.

— Чуєшь, Енґебретзенъ, менѣ видить ся, що ты упивъ ся.

— А.... я.... я.... якъ.... — обертавъ вôнъ языкомъ, усмѣхаючись солодко.

— Иди, та положи ся.

— Я вже и лежу — сказавъ вôнъ мутнымъ голосомъ та притиснувъ гладущикъ зъ молокомъ до грудей.

Панѣ Енґебретзенъ взяла єго на руки якъ дитину, понесла на постѣль, розôбрала и положила спати:

На другій день сонце стояло вже высоко и панѣ Енґебретзенъ стояла вже давно за столомъ въ крамници, коли єи чоловѣкъ пробудивъ ся.

— Добрый-день, матусе, — сказавъ вôнъ покôрнымъ голосомъ — ты вже встала?

— Ще и коли!

— Я бы такъ кавы напивъ ся.

Она наразъ обернула ся.

— Отъ тобѣ кава, а тутъ маєшь ще и цукоръ, а тутъ сметанку, а тутъ ще и кôлька теплыхъ пляцкôвъ до кавы. — Лусъ! лусъ! лусъ! — и панѣ Енґебретзенъ стала такъ обрабляти уха та лице свого мужа, що они стали ще червонѣйшѝ якъ єи руки.

— Спробуй менѣ ще разъ упити ся, а дôстанешь зновъ таку каву.

Зъ тои поры не забагалось вже Енґебретзенови нѣчого мôцного, хиба лишь звоздикôвъ та своєи жѣнки.

Въ рôкъ по весѣлю принѣсъ бузько пани Енґебретзеновôй маленьку донечку а мала Амалія — або Мальця, якъ єи въ буднѣ кликали — въ мѣру того якъ пôдрастала учила ся любити батька а бояти ся мамы. Енґебретзена заставила жѣнка заразъ за няньку до дитины, и за кождый разъ, коли дитина що зробила, то Енґебретзенъ набравъ позаушь. Коли Мальця вже була пôдросла, то брали обоє, коли що стало ся, а зъ того выйшло таке, що межи татомъ а донькою настала така щира звязь, якъ межи двома заговôрниками.

— Лишь не кажи нѣчого матуси, — наказують бувало одно другого.

Були то найщаслившѝ днѣ въ житю Енґебретзена, коли єму вôльно було пôйти зъ донькою до мѣского города на прохôдъ. Вôнъ купувавъ заразъ бонбонôвъ за грошѣ, що укравъ жѣнцѣ зъ крамницѣ, и обоє бѣгали по муравѣ та грали ся въ „лапанку“ та забавлялись якъ двоє дѣтей; а коли бувъ часъ вертати домôвъ, то Енґебретзенъ мавъ завсѣгды голку и нитки пôдъ рукою на случай, колибъ Мальця подерла на собѣ суконку, що очевидно часто лучало ся.

Одного дня впала Мальця до ставку въ городѣ а Енґебретзенъ скочивъ заразъ за нею та вытягнувъ єи. Мокрѝ и дрожачѝ зô страху и холоду вертали обоє до дому. То було вже щось такого, чого нѣякъ не можна було затаити передъ матусєю. Коли она почула, що стало ся, розплакала ся и стала говорити:

— Розважь, що я могла бъ була васъ обоє стратити; подумай, колибъ я такъ була васъ обоє стратила!

Она стала ихъ обоє цѣлувати зô всеи силы, перобрала ихъ въ суху одѣжь и вечеромъ дала Мальцѣ бонбонôвъ а Енґебретзенови чарку мôцнои горѣвки.

и дієты означени послля нормы въ статутѣ комісіи краєвои для справъ рôльничихъ. За працѣ літерацкй якъ оцѣнюванє або перераблюванє скриптôвъ, оброблюванє проґрамôвъ и инструкцій, даванє власныхъ праць и т. п. одержать члены комісіи науковои окремй вынагородженя, означенй сталою секцією.

6. Звычайнй засѣданя комісіи науковои мають вôдбувати ся два разы въ рôкъ, а надзвычайнй, кôлько предсѣдатель або секція стала буде уважати потрѣбнымъ.

II. Краєва комісія для справъ рôльничихъ предложить внесенє о скликанє щорôчныхъ конференцій учителѣвъ низшихъ школъ рôльничихъ и учителѣвъ вандрôвныхъ на слѣдуючихъ основахъ:

1. Конференціи тй мають вôдбути ся що року лѣтною порою.

2. Въ складъ конференціи входять:

а) всѣ управителѣ и учителѣ низшихъ школъ рôльничихъ; б) управителѣ и учителѣ школы огородничои въ Тарновѣ, школы управы и выправы льну и конопель въ Городку и иншихъ того рода низшихъ заведень фаховыхъ; в) краєвй учителѣ вандрôвнй рôльництва и краєвый инструкторъ молочництва.

3. Конференція вôдбуває ся пôдъ проводомъ члена краєвого Выдѣлу, референта справъ низшихъ школъ рôльничихъ.

4. На конференцію запрошує ся державного инспектора школъ рôльничихъ, а краєву Раду школьну запрошує ся до высланя своего делеґата.

5. Темата на конференцію установлює стала секція комісіи для справъ рôльничихъ на внесенє комісіи науковои, и вызначає для кождого темату фахового референта, котрый має обробити тематъ и впровадити дискусію надъ нимъ.

6. Участь въ конференціи и опрацюваню заданого темату єсть для вымѣненыхъ въ уступѣ 2. пôдъ а) б) и в) осôбъ — обовязкомъ службовымъ, вôдъ котрого могуть вôдтягнути ся лишь на пôдставѣ удокументованого оправданя.

7. Незамешкалымъ у Львовѣ участникамъ конференціи будуть выплачувати ся зъ краєвыхъ фондôвъ дієты и кошта подорожи пôсля установленыхъ нормъ для краєвыхъ урядникôвъ. А слибы конференція вже сего року вôдбулась, вызначуєсь для неи слѣдуючй тематы: а) яка є задача и закрôй наукъ елементарныхъ въ низшихъ школахъ рôльничихъ? (референтъ п. Земяньскій зъ Ягольницѣ); б) яка є задача школьного господарства и яка має бути єго орґанізація, абы ту задачу сповнити? (реф. п. Струсевичъ); в) якй пороблено спостереженя що до карности ученикôвъ низшихъ школъ рôльничихъ и якій успѣхъ зъ обовязуючихъ дотеперь нормъ дисциплінарныхъ? (реф. п. директоръ Свѣжавскій зъ Ягольницѣ); г) Переведеня пробнои лекціи на якійсь даный тематъ зъ учениками паробкôвъ, спроваджеными въ тôй цѣли зô школы въ Дублянахъ (реф. п. Степекъ зъ Дублянъ).

— Ты, Енґебретзенъ, що правда, до нѣчого, якъ та мышка, — сказала она — и тобѣ взагалѣ не стало ся нѣчого, але все таки було бы менѣ жаль за тобою.

И она стала єго зновъ разъ поразъ цѣлувати, а Енґебретзенъ розплакавъ ся изъ зворушеня, та бувъ такій щасливый якъ ще нѣколи.

Коли Мальця пôдросла, стали єи посылати до выдѣловои школы, де она всего училая, що лишь було можна, вправдѣ поверховно, нѣчого ґрунтовно, отъ якъ то звычайно учать по женьскихъ школахъ выдѣловыхъ.

Розумѣє ся, що она стала також ученицею учєницѣ якоись славнои пяністки и учила ся такъ само, якъ и всѣ другй и єи товаришки бубнити на фортепянѣ. Панѣ Енґебретзенова, бачите, уважала то собѣ за найбôльшу гордôсть, щобы мала дуже елеґантну доньку. Тому то Мальця выховувалась дуже зъ паньска и учила ся мѣжь иншимъ також споглядати зъ горы на своихъ родичѣвъ и на ихъ занятє.

(Дальше буде.)

Переглядъ політичный.

Міністерство дѣлъ внутрѣшнихъ дôстало вôдъ румуньского правительства повѣдомленє, що власти румуньскй не будуть перепускати через границю людей, нездôбныхъ до працѣ, скоро они не будуть мати паспортôвъ, візованыхъ румуньскими консулями. Власти въ Галичинѣ дôстали отже порученє, щобы звертали на то розпорядженє увагу тыхъ людей, котрымъ дають паспорты до Россіи.

Проґрама подорожи Є. Вел. Цѣсаря на маневры єсть слѣдуюча: Дня 29 серпня выѣде Монархъ зъ Вѣдня до Цілли. Дня 30 серпня буде приймати депутаціи а въ дняхъ 31 серпня и 1 вересня будуть вôдбувати ся маневры; 1 вересня выѣде Цѣсарь черезъ Вѣдень до Вайдгофенъ на маневры II и III корпусу, де буде около 70.000 войска. Маневры тй скôнчать ся 7 вересня. Участь въ нихъ возьмуть нѣмецкій цѣсарь и король саскій. Дня 8 вересня поѣде Цѣсарь до Ґальґочи на Угорщинѣ, а 12 до Бестерчи на маневры, а 16 до Темешвару на выставу.

Въ Петербурзѣ вôдбувають ся все ще торжества побратаня Французôвъ зъ Россіянами а до тыхъ торжествъ прилучила ся теперь ще и гостина сербского короля. Вô второкъ выѣзджає француска ескадра до Біоркезундъ, абы набрати вугля и адміралъ Жерве скористає зъ сеи нагоды и поѣде зъ 55 офіцирами та 12 морякамн до Москвы.

Французскій міністеръ просвѣты выголосивъ оногды при нагодѣ роздаваня нагородъ въ парискôмъ ліцею, бесѣду, въ котрôй мѣжь иншимъ сказавъ: Тымъ, що насъ обжаловують, будь-то бы мы намѣряли нарушити миръ европейскій, скажѣть: „Франція не бажає нѣчого бôльше, якъ лишь жити въ мирѣ зô всѣми народами; она єсть того погляду, що теперѣшній воєнный станъ противить ся всѣмъ єи идеямъ и бажанямъ и думає ужити своихъ силъ лишь до службы для державы".

Въ Портуґаліи мабуть не конче добре коли правительство тамошне видѣлось спонуканымъ заказати видавництва ажь пять републиканьскихъ ґазетъ. Єсть то многозначна ознака. Цѣлый край має бути значно пôдмінованый, фінансы краю въ найбôльшôмъ неладѣ, а власти не мають анѣ силы анѣ вôдваги удержати порядокъ въ краю.

Новинки.

— **Громадѣ Роздôлъ** въ повѣтѣ жидачѣвскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь на выкôнченє будовы и внутрѣшне украшенє церкви 100 зр. запомоги.

— **Вôдзначенє.** Полковникъ Корн. Рыльскій, при нагодѣ переходу на власне прошенє въ сталый станъ супочинку одержавъ почестный (ad honores) титулъ ґенералъ майора.

— **Православный синодъ** має вôдбути ся дня 30 вересня с. р. въ Чернôвцяхъ, до котрого выборы будуть вôдбувати ся вôдъ 25 серпня до 4 вересня.

— **Градобитє.** Дня 29 липня навѣстивъ градъ величины волоскихъ орѣхôвъ отсй села бобрецкого повѣта: Станькôвцѣ, Пôдднѣстряны, Руду, Городище королѣвске и другй а зовсѣмъ знищивъ: часть житôвъ, всѣ пшеницѣ, вôвсы, ячмена, гречки, кукурузы бульбы и т. д. Люде дуже прибитй тыми нещастями.

— **Зъ жалю и гризоти.** Зъ бобрецкого пишуть намъ, що тамъ въ селѣ Девятникахъ лучила ся така цѣкава исторія: „Въ суботу по полудни пôшовъ господарь Юрко Крочакъ купати ся до поблизькои малои рѣки зô своимъ стрыєчнымъ братомъ, а розôбравши ся скочивъ до мѣлкои воды и зникъ пôдъ водою. За кôлька мінутъ выплывъ, обôздрѣвъ ся и зновъ пôрнувъ въ спôдъ пôдъ воду. Братъ побачивши, що вôнъ таке робить, почавъ просити єго, щобы вылѣзъ зъ воды и йшовъ зъ нимъ до дому. Юрко послухавъ, выйшовъ, убравъ ся и нѣмъ тамтой спостерѣгъ, вôнъ чимъ борше прийшовъ домôвъ, взявъ сокиру и врубавъ нею собѣ два разы въ голову. Позбѣгали ся люде, затамували кровъ и стерегли єго цѣлу нôчь. Скоро рано въ недѣлю трохи вôдôйшли, Юрко вхопивъ сокиру и скалѣчивъ себе третий разъ въ голову и родина мусѣла вôдвезти нещасливого до шпиталю у Львовѣ. Здає ся що вôнъ зробивъ се въ приступѣ жалю и грызоты, бо єго жѣнка хорує вже третий рôкъ, а сестры замѣсть помочи братови та порадити въ чôмъ, стали упоминатись за частками взявши у него послѣдну корову.

— **Зъ Товстобабъ,** пôдгаєцкого повѣту доносять намъ, що тамъ повставъ дня 29 липня въ полудне огонь въ хатѣ селянина Матвѣя Орѣховского въ часѣ, коли всѣ були у поли. Въ сѣняхъ стояла замкнена корова, скриня зъ полотнами и збôже въ мѣхахъ та все погорѣло, хочь въ серединѣ въ хатѣ всьо якось устояло. На хатѣ згорѣвъ дахъ. Шкода выносить до 200 зр. а причины огню незнати.

— **Задля пасовиска** пôднесли селяне въ селѣ Замостє на Буковинѣ бунтъ. Вже вôдъ довшого часу бувъ помѣжь ними а ихъ дѣдичомъ, Фльондоромъ, спôръ о пасовиско въ лѣсѣ, котре судова власть присудила п. Фльондорови. Селяне однакъ стали збиратись по 200 людей и хотѣли силою вôдобрати пасовиско, проганяючи лѣсову службу п. Фльондора. Коли нѣ жандармерія нѣ Староство не могло зробити порядку, президентъ Буковины выславъ на мѣсце одну компанію пѣхоты зъ Черновець.

— **Добре „шпекульовавъ"** якійсь урядникъ одного банку въ Берлинѣ, що хотѣвъ заробити мабуть великй грошѣ, фальшувавъ рôжнй паперы на рахунокъ банку и такъ „вышпекулювавъ" що банкъ стратить міліонъ марокъ, если на тôмъ лишь обôйде ся.

— **Инфлюєнца,** нѣ суди Боже, не хоче покинутись Россіи. Тамтого року розпаношилась була дуже въ Петербурзѣ, вôдтакъ переходила собѣ зъ мѣсця на мѣсце ажь загнѣздилась въ Москвѣ, а теперь тамъ такъ закоренилась, що набрала цѣхи епідемічнои. Въ протягу одного тыждня занепало въ Москвѣ на сю недугу поверхъ 200 осôбъ.

Торгъ збôжемъ.

3 серпня	Львôвъ	Тернополь	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·40 10·30	9·— 10·—	9·— 10·15	9·50 10·50
Жито	7·25—8·—	7·——7·75	6·75—7·80	7·50—8·25
Ячмѣнь	7·——7·30	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·85	7·——7·50	6·90—7·15	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13.—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 17·— до 17·50 зл.

Жито пошукує ся.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Берлинъ 3 серпня. Станъ здоровя нѣмецкого цѣсаря вже на стôлько поправивъ ся, що єму знято бандажь зъ ноги.

Петербургъ 3 серпня. Вся праса россійска витає дуже симпатично сербского короля. *Journ. de St. Peterb.* доказує, що Россія вôдъ часу его вступленя на престолъ мала найбôльшу симпатію для него.

Букарештъ 3 серпня. Міністромъ просвѣты на мѣсце Теодореска, именованый сенаторъ Пoni.

Парижь 3 серпня. Міністеръ Рібо дôставъ урядову вѣсть, що сербскій король приѣде тутъ 13 с. м. и перебуде 14 днѣвъ.

Монахôвъ 3 серпня. Кн. Фердинандъ и княг. Климентина були въ гостинѣ у Єи Вел. Цѣсаревои австрійскои. Кн. Фердинандъ поѣхавъ вôдтакъ до Байрайтъ.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АНТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знамениті средства до консервованя зубôвъ и яселъ о удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именни

Порошокъ до зубôвъ салиціловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Встяжки и аксамітки.

ГАФТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ

Потребы до кравецтва

ПАРАСОЛѢ

и Кальоши россійскі

поручае найдешевше

НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ

у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Перфумы и мыла.

Цераты на мебли.

Горсеты французкі.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручае:

„Регуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускае фльсґму, реґулюе и побуджае травленье, гоить раны жолудка, зтягае соки нездорові, справяе лагôдный ôдхôдъ и дае добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

ПОДЯКА!

Высокоповажаный Панъ Броніславъ **Виткевичь,** аптикарь у Львовѣ.

Поважаный Пане!

Вôдъ двохъ лѣтъ слабувавъ я на тяжкій нежитъ жолудка и мимо лѣкарскихъ порадъ и рôжныхъ лѣкôвъ, дієты, вина, ничь менѣ не помагало. Тому то зъ недовѣрчивостію перечитавъ я въ „Народнôй Часописи“ ваше оповѣщене о **„Реґуляторѣ“.** Но по зажитю порошка того, въ сей часъ менѣ полекшало, и нынѣ я вже здоровъ, за що сердечно Вамъ дякую, хотячи ся однакъ забезпечити на будучность, прошу ласкаво прислати менѣ еще два пуделка „РЕҐУЛЯТОРА“ а за решту, еслибы якась лишила: Cincum sulfuricum.

Зъ глубокимъ поважанемъ:

Антоній Севиньскій,
учитель въ Лѣскахъ п. Белзъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ихіосъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякі ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гипотечні.	**4%** пожичку пропинаційну галицку.
5% листы гипотечні преміовані.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гипотечні безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропинаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскі Облигаціи индемнизаційні,

котрі то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймае ôдъ Вп. купуючихъ всякі **выльосовані, а вже платні мѣстцеві** паперѣ **цѣнні,** якъ также **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцеві,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручае **французскій кураційный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

Всякого рода

ВИНА

лѣчничі

достати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.